

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 459

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 6 iulie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
124.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile	2
611.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile	2
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
75.	— Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996	3–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII		
458.	— Decizie pentru modificarea și completarea unor reglementări din domeniul resurselor de numerotație	15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 11 din 29 ianuarie 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, adoptată în temeiul art. 1 pct. III. 3 din Legea nr. 9/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 29 ianuarie 2010, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. **Articolul 14 se abrogă.**”

2. La articolul I, după punctul 5 se introduc două noi puncte, punctele 6 și 7, cu următorul cuprins:

„6. În anexa nr. 1 «Parametrii de calitate ai apei potabile» tabelul 3 «Parametrii indicatori», la parametrul «Clor rezidual liber» se introduce o nouă notă, nota¹²⁾, cu următorul cuprins:

«¹²⁾ Sau orice alt parametru considerat reprezentativ pentru procedeul de dezinfecție.»

7. În anexa nr. 2 «Monitorizarea de control și de audit», punctul 1 poziția 1.2, nota²⁾ se modifică și va avea următorul cuprins:

«²⁾ Clorul rezidual liber trebuie să reprezinte minimum 80% din clorul rezidual total. Acest parametru este obligatoriu numai acolo unde este utilizat clorul sau substanțele clorigene pentru dezinfecție.»”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 30 iunie 2010.
Nr. 124.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 29 iunie 2010.
Nr. 611.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Concurenței, alături de autoritățile de concurență ale statelor membre, a devenit competent să aplice prevederile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în cazuri individuale,

luând în considerare faptul că în temeiul regulamentului anterior menționat Consiliul Concurenței a dobândit obligații a căror nerespectare poate conduce la declanșarea de către Comisia Europeană a procedurii privind o eventuală neîndeplinire a acestora de către România, în calitatea sa de stat membru, dar și drepturi esențiale în ceea ce privește competența de a aplica prevederile europene incidente în materie de concurență,

în scopul creării cadrului procedural necesar pentru a da eficiență drepturilor pe care autoritatea națională de concurență le are în virtutea reglementărilor europene, în ceea ce privește practicile anticoncurențiale de dimensiune comunitară, care pot afecta comerțul dintre statele membre,

luând în considerare că pentru a putea fi aplicate eficient la nivel național prevederile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, atât din punctul de vedere al deciziilor pe care autoritatea națională de concurență are competența, în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1/2003, să le adopte, cât și din punctul de vedere al obligațiilor de cooperare pe care Consiliul Concurenței le are în raporturile cu Comisia Europeană și celelalte autorități de concurență din statele membre,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 16 august 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică actelor și faptelor care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, săvârșite de:

a) întreprinderi sau asociații de întreprinderi — persoane fizice sau juridice — de cetățenie, respectiv de naționalitate română sau străină, denumite în continuare *întreprinderi*;

b) autoritățile și instituțiile administrației publice centrale sau locale, în măsura în care acestea, prin deciziile emise sau prin reglementările adoptate, intervin în operațiuni de piață, influențând direct sau indirect concurența, cu excepția situațiilor când asemenea măsuri sunt luate în aplicarea altor legi sau pentru apărarea unui interes public major.

(2) Prin *întreprindere* se înțelege orice entitate angajată într-o activitate economică, adică o activitate constând în oferirea de bunuri sau de servicii pe o piață dată, independent de statutul său juridic și de modul de finanțare.

(3) Când întreprinderile, definite potrivit prevederilor alin. (1) lit. a), participă la o grupare realizată pe cale convențională prin acord, înțelegere, pact, protocol, contract și altele asemenea, fie ea explicită, publică ori ocultă, secretă, dar fără personalitate juridică și indiferent de formă — antantă, coalitiție, grup, bloc, federație și altele asemenea — pentru actele și faptele prevăzute la alin. (1), săvârșite în cadrul participării la o asemenea grupare, dispozițiile prezentei legi se aplică fiecărei întreprinderi, ținându-se seama de principiul proporționalității.

(4) Dispozițiile prezentei legi se aplică actelor și faptelor prevăzute la alin. (1), când sunt săvârșite pe teritoriul României, precum și celor săvârșite în afara teritoriului țării, atunci când produc efecte pe teritoriul României.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Administrarea prezentei legi și punerea ei în aplicare sunt încredințate Consiliului Concurenței, ca autoritate

națională în domeniul concurenței. Consiliul Concurenței este autoritate administrativă autonomă, investită în acest scop, în condițiile, modalitățile și limitele stabilite prin dispozițiile prezentei legi.

(2) Consiliul Concurenței aplică dispozițiile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003*, în cazurile în care actele sau faptele întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi pot afecta comerțul dintre statele membre ale Uniunii Europene.”

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Sunt interzise orice înțelegeri între întreprinderi, orice decizii ale asociațiilor de întreprinderi și orice practici concertate, care au ca obiect sau au ca efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia, în special cele care:

a) stabilesc, direct sau indirect, prețuri de cumpărare ori de vânzare sau orice alte condiții de tranzacționare;

b) limitează sau controlează producția, comercializarea, dezvoltarea tehnică sau investițiile;

c) împart piețele sau sursele de aprovizionare;

d) aplică, în raporturile cu partenerii comerciali, condiții inegale la prestații echivalente, provocând în acest fel unora dintre ei un dezavantaj concurențial;

e) condiționează încheierea contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte;

f) constau în participarea, în mod concertat, cu oferte truate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte;

g) elimină de pe piață alți concurenți, limitează sau împiedică accesul pe piață și libertatea exercitării concurenței de către alte întreprinderi, precum și înțelegerile de a nu cumpăra de la sau

de a nu vinde către anumite întreprinderi fără o justificare rezonabilă.

(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică înțelegerilor sau categoriilor de înțelegeri între întreprinderi, deciziilor sau categoriilor de decizii ale asociațiilor de întreprinderi, practicilor concertate sau categoriilor de practici concertate, atunci când acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) contribuie la îmbunătățirea producției sau distribuției de mărfuri ori la promovarea progresului tehnic sau economic, asigurând, în același timp, consumatorilor un avantaj corespunzător celui realizat de părțile la respectiva înțelegere, decizie ori practică concertată;

b) nu impun întreprinderilor în cauză restricții care nu sunt indispensabile pentru atingerea acestor obiective;

c) nu oferă întreprinderilor posibilitatea de a elimina concurența de pe o parte substanțială a pieței produselor în cauză.

(3) Categoriile de înțelegeri, decizii și practici concertate, exceptate prin aplicarea prevederilor alin. (2), precum și condițiile și criteriile de încadrare pe categorii sunt cele stabilite în regulamentele Consiliului Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene cu privire la aplicarea prevederilor art. 101 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de înțelegeri, decizii ale asociațiilor de întreprinderi sau practici concertate, denumite *regulamente de exceptare pe categorii*, care se aplică în mod corespunzător.

(4) Înțelegerile, deciziile și practicile concertate prevăzute la alin. (1), care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2) sau se încadrează în categoriile prevăzute la alin. (3), sunt considerate legale, fără a fi necesară notificarea acestora de către părți și emiterea unei decizii de către Consiliul Concurenței.

(5) Sarcina probei unei încălcări a prevederilor alin. (1) revine Consiliului Concurenței. Întreprinderii sau asociației de întreprinderi care invocă beneficiul prevederilor alin. (2) sau (3) îi revine sarcina de a dovedi că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de aceste alineate.

(6) Ori de câte ori Consiliul Concurenței aplică prevederile alin. (1) înțelegerilor, deciziilor sau practicilor concertate, în măsura în care acestea pot afecta comerțul între statele membre, acesta aplică, de asemenea, prevederile art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene."

4. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Este interzisă folosirea în mod abuziv de către una sau mai multe întreprinderi a unei poziții dominante deținute pe piața românească sau pe o parte substanțială a acesteia. Aceste practici abuzive pot consta în special în:

a) impunerea, în mod direct sau indirect, a unor prețuri inechitabile de vânzare ori de cumpărare sau a altor condiții inechitabile de tranzacționare și refuzul de a trata cu anumiți furnizori ori beneficiari;

b) limitarea producției, comercializării sau dezvoltării tehnologice în dezavantajul consumatorilor;

c) aplicarea în raporturile cu partenerii comerciali a unor condiții inegale la prestații echivalente, provocând, în acest fel, unora dintre ei un dezavantaj concurențial;

d) condiționarea încheierii contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte;

e) practicarea unor prețuri excesive sau practicarea unor prețuri de ruinare, în scopul înlăturării concurenților, ori vânzarea la export sub costul de producție, cu acoperirea diferențelor prin impunerea unor prețuri majorate consumatorilor interni;

f) exploatarea stării de dependență în care se găsește o altă întreprindere față de o asemenea întreprindere sau întreprinderi

și care nu dispune de o soluție alternativă în condiții echivalente, precum și ruperea relațiilor contractuale pentru singurul motiv că partenerul refuză să se supună unor condiții comerciale nejustificate.

(2) Ori de câte ori Consiliul Concurenței aplică prevederile alin. (1), în măsura în care folosirea în mod abuziv a poziției dominante poate afecta comerțul dintre statele membre, acesta aplică, de asemenea, prevederile art. 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Se prezumă, până la proba contrară, că una sau mai multe întreprinderi nu se află în poziție dominantă, în situația în care cota sau cotele cumulate pe piața relevantă, înregistrate în perioada supusă analizei, nu depășesc 40%."

5. Articolul 7 se abrogă.

6. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Prevederile art. 5 alin. (1) nu se aplică în următoarele situații:

a) în cazul în care cota de piață cumulată deținută de părțile la o înțelegere nu depășește 10% pe niciuna dintre piețele relevante afectate de înțelegere, atunci când aceasta este încheiată între întreprinderi care sunt concurenți, existenți sau potențiali, pe una dintre aceste piețe;

b) în cazul în care cota de piață deținută de fiecare dintre părțile la o înțelegere nu depășește 15% pe niciuna dintre piețele relevante afectate de înțelegere, atunci când aceasta este încheiată între întreprinderi care nu sunt concurenți, existenți sau potențiali, pe niciuna dintre aceste piețe;

c) în cazul în care este dificil să se stabilească dacă este vorba de o înțelegere între concurenți sau între neconcurenți, se aplică pragul de 10%, potrivit prevederilor alin. (1) lit. a).

(2) Atunci când pe o piață relevantă concurența este restrânsă de efectul cumulativ al unor înțelegeri de vânzare de bunuri sau de servicii încheiate cu diferiți furnizori sau distribuitori, pragurile prevăzute la alin. (1) sunt reduse la 5%, atât pentru înțelegerile încheiate între concurenți, cât și pentru cele încheiate între neconcurenți.

(3) Înțelegerile nu restrâng concurența în cazul în care cotele de piață nu depășesc pragurile de 10%, 15%, respectiv 5%, prevăzute la alin. (1) și (2), cu mai mult de două puncte procentuale în cursul a 2 ani calendaristici succesivi.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) nu se aplică înțelegerilor care, în mod direct sau indirect, izolat sau în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

a) fixarea prețurilor de vânzare a produselor către terți;

b) limitarea producției sau a vânzărilor;

c) împărțirea piețelor sau a clienților.

(5) Prevederile alin. (1)—(4) se aplică și în cazul deciziilor asociațiilor de întreprinderi și practicilor concertate."

7. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Sunt interzise orice acțiuni sau inacțiuni ale autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale, care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, precum:

a) limitarea libertății comerțului sau autonomiei întreprinderilor, exercitate cu respectarea reglementărilor legale;

b) stabilirea de condiții discriminatorii pentru activitatea întreprinderilor.

(2) În cazul în care autoritățile sau instituțiile administrației publice centrale sau locale nu se conformează, în termenul stabilit, măsurilor dispuse prin decizie de către Consiliul Concurenței în scopul restabilirii mediului concurențial, acesta poate introduce acțiune în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, solicitând instanței, după caz, anularea, în tot sau în parte, a actului care a condus la restrângerea,

împiedicarea sau denaturarea concurenței, obligarea autorității sau instituției în cauză să emită un act administrativ sau să efectueze o anumită operațiune administrativă.

(3) Consiliul Concurenței se poate adresa instanței în condițiile alin. (2), în termen de 6 luni de la data expirării perioadei prevăzute în decizie, perioada în care autoritatea sau instituția administrației publice centrale sau locale avea obligația să se conformeze măsurilor necesare restabilirii mediului concurențial normal.”

8. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Se realizează o concentrare în cazul în care modificarea de durată a controlului rezultă în urma:

a) fuzionării a două sau mai multe întreprinderi independente anterior sau părți ale unor întreprinderi; sau

b) dobândirii, de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere ori de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare sau de active, fie prin contract ori prin orice alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia ori mai multor întreprinderi sau părți ale acestora.

(2) Crearea unei societăți în comun care îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome constituie o concentrare potrivit prevederilor alin. (1) lit. b).

(3) În măsura în care crearea unei societăți în comun, reprezentând o concentrare potrivit prevederilor alin. (1), are ca obiect sau efect coordonarea comportamentului concurențial al întreprinderilor rămase independente, o astfel de coordonare este evaluată în conformitate cu criteriile prevăzute la art. 5 alin. (1) și (3), precum și cu cele ale art. 101 alin. (1) și (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru a se stabili dacă operațiunea este sau nu compatibilă cu un mediu concurențial normal.

(4) La realizarea evaluării prevăzute la alin. (3), Consiliul Concurenței ia în considerare, în special, următoarele criterii:

a) dacă două sau mai multe societăți-mamă rețin, într-o măsură semnificativă, activitățile de pe aceeași piață ca și societatea în comun ori de pe o piață situată în amonte sau în aval față de cea a societății în comun ori pe o piață vecină aflată în strânsă legătură cu această piață;

b) dacă prin coordonarea care reprezintă consecința directă a creării societății în comun, întreprinderile implicate au posibilitatea de a elimina concurența pentru o parte semnificativă a produselor sau a serviciilor în cauză.

(5) Potrivit prevederilor prezentei legi, controlul decurge din drepturi, contracte sau orice alte elemente care, fiecare în parte ori luate împreună și ținând seama de circumstanțele de fapt sau de drept, conferă posibilitatea de a exercita o influență determinantă asupra unei întreprinderi, în special prin:

a) drepturi de proprietate sau de folosință asupra totalității ori a unei părți din activele unei întreprinderi;

b) drepturi sau contracte care conferă o influență determinantă asupra structurii întreprinderii, votului sau deciziilor organelor de conducere ale unei întreprinderi.

(6) Controlul prevăzut la alin. (1)—(5) este dobândit de către persoana sau persoanele ori de către întreprinderile care:

a) sunt titulare ale drepturilor ori beneficiare ale contractelor prevăzute la alin. (5);

b) nu sunt titulare ale drepturilor ori beneficiare ale contractelor prevăzute la alin. (5), dar au puterea de a exercita influența determinantă conferită de acestea.”

9. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Nu constituie operațiuni de concentrare economică situațiile în care:

a) controlul este dobândit și exercitat de către un lichidator desemnat prin hotărâre judecătorească sau de către o altă

persoană mandatată de autoritatea publică pentru îndeplinirea unei proceduri de încetare de plăți, redresare, concordat, lichidare judiciară, urmărire silită sau altă procedură similară;

b) instituțiile de credit sau alte instituții financiare ori societățile de asigurări ale căror activități obișnuite includ tranzacționarea și negocierea de valori mobiliare în contul lor sau în contul altora dețin temporar valori mobiliare ale unei întreprinderi pe care le-au dobândit în vederea revânzării, cu condiția ca acestea să nu își exercite drepturile de vot conferite de valorile mobiliare în cauză pentru a determina comportamentul concurențial al întreprinderii în cauză sau cu condiția să își exercite aceste drepturi de vot numai pentru pregătirea cesionării integrale sau parțiale a întreprinderii în cauză sau a activelor acesteia ori a cesionării valorilor mobiliare în cauză și ca cesiunea să aibă loc în termen de un an de la data achiziției; Consiliul Concurenței poate prelungi acest termen, la cerere, în cazul în care respectivele instituții sau societăți pot dovedi că cesiunea nu a fost posibilă, în condiții rezonabile, în termenul stabilit;

c) controlul, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) lit. b), este dobândit de o întreprindere al cărei obiect unic de activitate este de a achiziționa participații la alte întreprinderi, de a gestiona și valorifica respectivele participații, fără a se implica direct sau indirect în gestionarea întreprinderilor în cauză, aceasta fără a aduce însă atingere drepturilor pe care întreprinderea le deține în calitate de acționar, cu condiția ca drepturile de vot legate de participațiile deținute să fie exercitate, în special în ceea ce privește numirea membrilor organelor de conducere și supraveghere ale întreprinderilor la care deține participațiile, doar pentru a menține valoarea integrală a investițiilor în cauză și nu pentru a determina, direct sau indirect, comportamentul concurențial al acelor întreprinderi;

d) întreprinderile, inclusiv cele care fac parte din grupuri economice, realizează operațiuni de restructurare sau reorganizare a propriilor activități.”

10. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Sunt interzise concentrările economice care ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața românească sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante.”

11. Articolul 13 se abrogă.

12. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Prevederile prezentului capitol se aplică operațiunilor de concentrare economică, atunci când cifra de afaceri cumulată a întreprinderilor implicate în operațiune depășește echivalentul în lei a 10.000.000 euro și când cel puțin două dintre întreprinderile implicate au realizat pe teritoriul României, fiecare în parte, o cifră de afaceri mai mare decât echivalentul în lei a 4.000.000 euro. Echivalentul în lei se calculează la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a exercițiului financiar din anul anterior realizării operațiunii.”

13. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Concentrările economice care depășesc pragurile valorice prevăzute la art. 14 trebuie notificate Consiliului Concurenței înainte de punerea în aplicare și după încheierea acordului, după anunțarea ofertei publice sau după preluarea pachetului de control.

(2) Notificarea poate fi efectuată și în cazurile în care întreprinderile implicate demonstrează Consiliului Concurenței intenția de bună-credință de a încheia un acord sau, în cazul unei oferte publice, și-au anunțat public intenția de a face o astfel de ofertă, cu condiția ca acordul sau oferta planificată să

aibă ca rezultat o concentrare care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 14.

(3) Potrivit prevederilor prezentei legi, termenul „concentrare economică notificată” include, de asemenea, concentrările planificate, notificate potrivit prevederilor alin. (2).

(4) Concentrările economice care se realizează prin fuziunea a două sau mai multor întreprinderi trebuie notificate de către fiecare dintre părțile implicate; în celelalte cazuri, notificarea trebuie să fie înaintată de către persoana, întreprinderea sau întreprinderile care dobândesc controlul asupra uneia sau mai multor întreprinderi ori asupra unor părți ale acestora.

(5) Criteriile de evaluare a compatibilității concentrărilor economice cu un mediu concurențial normal, procedura de notificare, de acordare a derogării, termenele, documentele și informațiile de prezentat, comunicările și prezentarea de observații de către întreprinderile interesate se stabilesc prin regulamente și instrucțiuni adoptate de Consiliul Concurenței.

(6) Este interzisă punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare economică înainte de notificare și înainte de a fi declarată compatibilă cu un mediu concurențial normal, printr-o decizie adoptată de Consiliul Concurenței, potrivit prevederilor art. 46.

(7) Prevederile alin. (6) nu împiedică punerea în aplicare a unei oferte publice sau a unei serii de tranzacții cu valori mobiliare, inclusiv cu valori mobiliare convertibile în alte tipuri de valori mobiliare, acceptate în vederea tranzacționării pe o piață de tipul bursei de valori, prin care se dobândește controlul potrivit prevederilor art. 10 de la vânzătorii diferiți, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) concentrarea să fie notificată fără întârziere Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor alin. (1);

b) cel care dobândește controlul să nu exercite drepturile de vot aferente valorilor mobiliare în cauză sau să facă acest lucru numai pentru a menține valoarea integrală a investiției sale în temeiul unei derogări acordate de Consiliul Concurenței, potrivit prevederilor alin. (8).

(8) Consiliul Concurenței poate acorda, la cerere, o derogare de la regula instituită la alin. (6). Cererea de acordare a derogării trebuie să fie motivată. În decizia pe care o va emite Consiliul Concurenței va ține cont de efectele suspendării concentrării economice asupra uneia sau mai multora dintre întreprinderile implicate în operațiune sau asupra unor terți și de amenințarea reprezentată de concentrare asupra concurenței. Această derogare poate fi acordată sub rezerva îndeplinirii unor condiții și obligații destinate asigurării unei concurențe efective. O derogare poate fi acordată oricând, atât anterior, cât și ulterior notificării.

(9) Validitatea oricărei operațiuni de concentrare economică, inclusiv a celor realizate cu încălcarea prevederilor alin. (6), va depinde de analiza și decizia pe care Consiliul Concurenței o va lua cu privire la operațiune, potrivit prevederilor art. 46 alin. (2), (4) și (5).”

14. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — În caz de vacanță a funcției de președinte al Consiliului Concurenței, pentru una dintre situațiile prevăzute la art. 17 alin. (8) lit. b)—f), până la desemnarea și numirea, în condițiile legii, a unui nou președinte, pentru durata rămasă din mandat, interimatul va fi asigurat de acel membru al Plenului, care are cea mai mare vechime în funcția de vicepreședinte al Consiliului Concurenței.”

15. La articolul 19, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În situația în care până la expirarea duratei mandatului unui membru al Plenului Consiliului Concurenței, în condițiile

art. 17 alin. (8) lit. a), nu este numit un succesor, membrul Plenului al cărui mandat expiră își va continua activitatea până la depunerea jurământului de către cel desemnat pentru mandatul următor.”

16. La articolul 20, alineatele (1), (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Consiliul Concurenței își desfășoară activitatea, deliberează și ia decizii în plen și în comisii. Plenul Consiliului Concurenței se întrunește valabil în prezența a cel puțin 5 dintre membrii săi, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor Plenului. Comisia se întrunește valabil în prezența celor 3 membri, hotărârile fiind adoptate cu majoritatea voturilor membrilor.

(4) În aplicarea prezentei legi, Consiliul Concurenței examinează în plen:

a) rapoartele de investigație, cu eventualele obiecții formulate la acestea, și decide asupra măsurilor de luat;

b) autorizarea concentrărilor economice;

c) punctele de vedere, recomandările și avizele formulate în realizarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege;

d) proiectele de reglementări propuse spre adoptare;

e) raportul anual prevăzut la art. 31 alin. (1), raportul anual privind ajutoarele de stat, precum și orice alte rapoarte privind concurența și ajutoarele de stat;

(6) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în plen, potrivit prevederilor alin. (4), se semnează de către președinte, în numele Consiliului Concurenței.”

17. La articolul 22, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Activitatea desfășurată în cadrul Consiliului Concurenței de către inspectorii de concurență cu studii superioare juridice constituie vechime în specialitate juridică și este asimilată vechimii în munca juridică desfășurată de consilierul juridic, potrivit prevederilor art. 7 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, cu completările ulterioare. Se consideră, de asemenea, vechime în specialitate economică, respectiv altă specialitate și perioada în care inspectorii de concurență de specialitate economică sau de altă specialitate își desfășoară activitatea în cadrul Consiliului Concurenței.”

18. La articolul 25, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4), (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(4) Consiliul Concurenței va suporta, în limita fondurilor bugetare aprobate cu această destinație, sumele necesare asigurării asistenței juridice pentru membrii Plenului, inspectorii de concurență și celelalte categorii de personal, în legătură cu faptele săvârșite de aceștia în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu, atunci când au calitatea de învinuit ori inculpat.

(5) Sumele acordate de Consiliul Concurenței membrilor Plenului, inspectorilor de concurență sau altor angajați pentru asigurarea asistenței juridice vor fi restituite de către aceștia, în cazul în care printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a stabilit vinovăția acestora ori că fapta a fost săvârșită în afara exercitării atribuțiilor de serviciu prevăzute de lege.

(6) Procedura și condițiile în care sumele necesare asigurării asistenței juridice sunt suportate de Consiliul Concurenței vor fi reglementate prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.”

19. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Consiliul Concurenței are următoarele atribuții:

a) efectuează investigațiile privind aplicarea prevederilor art. 5, 6, 9, 15 și art. 46 alin. (3) din prezenta lege, precum și a

prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

b) ia deciziile prevăzute de lege pentru cazurile de încălcare a dispozițiilor art. 5, 6, 9 și 15 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, constatate în urma investigațiilor efectuate de către inspectorii de concurență;

c) acceptă angajamente și impune măsuri interimare, în condițiile prevăzute de lege;

d) ia deciziile prevăzute de lege pentru cazurile de concentrări economice;

e) retrage, prin decizie, beneficiul exceptării pentru înțelegerile, deciziile asociațiilor de întreprinderi sau practicile concertate cărora li se aplică prevederile unuia dintre regulamentele europene de exceptare pe categorii, potrivit prevederilor art. 29 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003;

f) asigură aplicarea efectivă a deciziilor proprii, inclusiv monitorizarea măsurilor dispuse și a efectelor concentrărilor economice autorizate condiționat prin decizii;

g) efectuează, din proprie inițiativă, investigații privind un anumit sector economic sau un anumit tip de acord în diferite sectoare, atunci când rigiditatea prețurilor sau alte împrejurări sugerează posibilitatea restrângerii sau denaturării concurenței pe piață. Consiliul Concurenței poate publica un raport cu privire la rezultatele investigației privind anumite sectoare ale economiei sau anumite acorduri în diferite sectoare și invită părțile interesate să formuleze observații;

h) sesizează Guvernul asupra existenței unei situații de monopol sau a altor cazuri, asemenea celor prevăzute la art. 4 alin. (2) și (3), și propune acestuia adoptarea măsurilor necesare pentru remedierea disfuncționalităților constatate;

i) sesizează instanțele judecătorești asupra cazurilor în care acestea sunt competente;

j) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative incidente în domeniul de reglementare al prezentei legi;

k) sesizează Guvernului cazurile de imixtiune a organelor administrației publice centrale și locale în aplicarea prezentei legi;

l) emite aviz conform pentru proiectele de acte normative care pot avea impact anticoncurențial și propune modificarea actelor normative care au un asemenea efect;

m) face recomandări Guvernului și organelor administrației publice locale pentru adoptarea de măsuri care să faciliteze dezvoltarea pieței și a concurenței;

n) propune Guvernului sau organelor administrației publice locale luarea de măsuri disciplinare împotriva personalului din subordinea acestora, în cazul în care acesta nu respectă dispozițiile obligatorii ale Consiliului Concurenței;

o) realizează studii și întocmește rapoarte privind domeniul său de activitate și furnizează Guvernului, publicului și organizațiilor internaționale specializate informații privind această activitate;

p) reprezintă România și promovează schimbul de informații și de experiență în relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale de profil; ca autoritate națională de concurență, Consiliul Concurenței este responsabil de relația cu instituțiile Uniunii Europene, potrivit prevederilor relevante din legislația europeană, și cooperează cu alte autorități de concurență;

r) stabilește și aprobă misiunea, strategia generală și programele de activitate ale autorității de concurență;

s) ia orice alte decizii în îndeplinirea atribuțiilor ce decurg din prezenta lege;

ș) asigură aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și g), Consiliul Concurenței poate realiza examinări preliminare, în cadrul cărora are dreptul să solicite informațiile și documentele necesare, potrivit prevederilor art. 35 alin. (2).

(3) Consiliul Concurenței, în calitate de autoritate națională de concurență, are toate drepturile și obligațiile prevăzute de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, precum și cele prevăzute de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 22 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi. Instanțele naționale au toate drepturile și obligațiile prevăzute de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.”

20. **Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 27. — (1) Consiliul Concurenței adoptă regulamente și instrucțiuni, emite ordine, ia decizii și formulează avize, face recomandări și elaborează rapoarte în aplicarea prevederilor prezentei legi.

(2) Consiliul Concurenței adoptă regulamente, în aplicarea prevederilor prezentei legi, în special cele care privesc:

a) organizarea, funcționarea și procedura;

b) concentrările economice;

c) practicile anticoncurențiale;

d) constatarea și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege;

e) tarifele pentru notificări, de acces la documentație și eliberare de copii sau extrase;

f) inspectorii de concurență;

g) regimul disciplinar al personalului.

(3) Consiliul Concurenței adoptă instrucțiuni, în aplicarea prevederilor prezentei legi, în special cele care privesc:

a) analiza concentrărilor economice;

b) analiza practicilor anticoncurențiale;

c) măsurile interimare și angajamentele;

d) calcularea cifrei de afaceri prevăzute de prezenta lege;

e) definirea pieței relevante în scopul stabilirii părții substanțiale de piață;

f) plata taxelor și a tarifelor stabilite prin prezenta lege și prin regulamente.

(4) Consiliul Concurenței emite ordine prin care pune în aplicare, suspendă sau abrogă reglementările adoptate în plen, dispune efectuarea de investigații, ordonă inspecții, ia măsuri privind gestiunea internă și personalul din subordine, precum și orice alte măsuri necesare îndeplinirii strategiei și misiunii autorității de concurență.

(5) Deciziile Consiliului Concurenței sunt acte administrative unilaterale cu caracter individual prin care se constată încălcarea prevederilor prezentei legi și se aplică sancțiunile corespunzătoare, se dispun măsurile necesare restabilirii mediului concurențial, se acordă accesul la informații confidențiale, se soluționează plângerile formulate în baza dispozițiilor prezentei legi, precum și cererile și notificările privind concentrările economice.

(6) Avizele sunt formulate, recomandările și propunerile sunt făcute, punctele de vedere sunt formulate, rapoartele sunt elaborate și comunicate, după caz, publicate, potrivit dispozițiilor prezentei legi.”

21. **La articolul 28, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Reglementările Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în condițiile

Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

22. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — Consiliul Concurenței va comunica punctul său de vedere asupra oricărui aspect în domeniul politicii concurențiale, la cererea:

- a) Președinției și Guvernului României;
- b) comisiilor parlamentare, senatorilor și deputaților;
- c) autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale;

d) organizațiilor profesionale și patronale în măsura în care acestea au atribuții legale de reglementare a domeniilor în care activează;

- e) organizațiilor pentru protecția consumatorilor;
- f) instanțelor judecătorești și parchetelor.”

23. La articolul 30, alineatul (4) se abrogă.

24. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Prin prezenta lege se instituie următoarea taxă: taxa de autorizare a concentrărilor economice, care se plătește în cazul emiterii unei decizii de autorizare potrivit prevederilor art. 46 alin. (2) și alin. (4) lit. b) și c).

(2) Taxa de autorizare a concentrării economice se stabilește la o cotă de 0,04% din cifrele de afaceri totale realizate pe teritoriul României de către întreprinderile implicate în concentrarea economică autorizată, fără a depăși echivalentul în lei al sumei de 100,000 euro. Taxa de autorizare se calculează pe baza cifrei de afaceri pentru exercițiul financiar precedent deciziei de autorizare a concentrării economice, determinată potrivit reglementărilor Consiliului Concurenței.

(3) Sumele provenind din plata taxei prevăzute la alin. (1) se varsă la bugetul de stat în termen și conform procedurilor stabilite de reglementările fiscale.”

25. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Descoperirea și investigarea încălcărilor prevederilor prezentei legi, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene incumbă Consiliului Concurenței care acționează prin inspectorii de concurență.

(2) În cazul infracțiunii prevăzute la art. 60 alin. (1) din prezenta lege, personalul desemnat în condițiile alin. (1) va putea efectua numai actele stabilite prin art. 214 din Codul de procedură penală.”

26. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Consiliul Concurenței, potrivit atribuțiilor sale, dispune efectuarea de investigații, dacă există suficient temei de fapt și de drept:

- a) din oficiu;
- b) la plângerea unei persoane fizice sau juridice afectate în mod real și direct prin încălcarea prevederilor art. 5, 6, 9 și 15 din prezenta lege, precum și a art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”

27. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) În vederea analizării plângerilor formulate potrivit art. 34 lit. b) și a notificărilor privind concentrările economice, precum și în exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 26 alin. (1), inspectorii de concurență, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute, după caz, la art. 50 lit. a) și b), art. 50¹ alin. (1) lit. a) și alin. (2) și art. 54 alin. (1) lit. e), pot solicita informațiile și documentele care le sunt necesare:

- a) întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi;
- b) autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale.

(2) În realizarea procedurii de examinare preliminară, necesară în vederea exercitării din oficiu a atribuțiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și g), inspectorii de concurență, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute la art. 50 lit. c) sau, după caz, la art. 50¹ alin. (1) lit. b), pot solicita întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi, precum și autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale orice informații și documente necesare.

(3) În scopul aplicării prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, documentele și informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi solicitate de Consiliul Concurenței, la cererea Comisiei Europene și a autorităților de concurență din statele membre ale Uniunii Europene.

(4) Inspectorii de concurență, primind acces la documentele, datele și informațiile prevăzute la alin. (1), (2) și (3), sunt ținute la respectarea strictă a caracterului de secret de stat sau secret de serviciu atribuit legal respectivelor documente, date și informații.

(5) Informațiile colectate potrivit prevederilor alin. (1)—(3), art. 35¹ și 36 pot fi folosite doar pentru scopul în care au fost obținute.”

28. După articolul 35 se introduce un nou articol, articolul 35¹, cu următorul cuprins:

„Art. 35¹. — În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale, Consiliul Concurenței poate să intervieveze orice persoană fizică sau juridică, care consimte să fie interviuată, în scopul obținerii de informații privind obiectul investigației.”

29. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi, inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție, cu excepția inspectorilor debutanți, și au următoarele puteri de inspecție:

- a) să intre în spațiile, terenurile sau mijloacele de transport pe care întreprinderile ori asociațiile de întreprinderi le dețin legal;
- b) să examineze orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociațiilor de întreprinderi, indiferent de locul în care sunt depozitate și de suportul fizic sau electronic pe care sunt păstrate;

c) să ceară oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau asociației de întreprinderi explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să consemneze sau să înregistreze răspunsurile acestora;

d) să ridice sau să obțină în orice formă copii ori extrase din orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau din alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi;

e) să sigileze orice amplasament destinat activităților întreprinderii sau asociației de întreprinderi și orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi, pe durata și în măsura necesară inspecției.

(2) Inspectorii de concurență cu puteri de inspecție vor proceda la actele prevăzute la alin. (1) numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea misiunii lor, iar rezultatul acestora va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare și inventariere.

(3) Inspectorii de concurență cu puteri de inspecție pot face inspecții inopinate și pot solicita orice fel de informații sau justificări legate de îndeplinirea misiunii, atât la fața locului, cât și la convocare la sediul Consiliului Concurenței.

(4) Inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței; o

copie certificată a acestui ordin este înmănată întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse investigației.

(5) Consiliul Concurenței desfășoară inspecții la solicitarea Comisiei Europene sau a unei alte autorități de concurență a unui stat membru, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și ale art. 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, în baza ordinului de inspecție emis de președintele Consiliului Concurenței.

(6) Ordinul de inspecție va indica obiectul și scopul inspecției, stabilește data la care începe și arată sancțiunile prevăzute la art. 50 și 54, precum și dreptul de a ataca ordinul la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare, prin derogare de la Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea Curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere.

(7) La solicitarea Consiliului Concurenței, în ipoteza în care poate exista o opoziție la desfășurarea inspecției, organele de poliție sunt obligate să însoțească și să asigure sprijinul necesar echipelor de inspecție, în exercitarea puterilor de inspecție.

(8) Comunicările dintre întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate și avocatul acestora, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare al întreprinderii, respectiv după deschiderea procedurii administrative în baza prezentei legi sau anterior deschiderii procedurii administrative, cu condiția ca aceste comunicări să aibă legătură cu obiectul procedurii, nu pot fi ridicate sau folosite ca probă, în cursul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței. Nu pot fi ridicate sau folosite ca probă documentele pregătitoare întocmite de întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare, chiar dacă nu au fost trimise avocatului sau nu au fost create cu scopul de a fi trimise fizic unui avocat.

(9) Atunci când întreprinderile nu dovedesc caracterul protejat al unei comunicări, pentru ca aceasta să cadă sub incidența alin. (8), inspectorii de concurență care desfășoară inspecția vor sigila și vor ridica comunicarea în cauză, în dublu exemplar.

(10) Președintele Consiliului Concurenței va decide, de urgență, pe baza probelor și argumentelor prezentate. În condițiile în care președintele Consiliului Concurenței decide să respingă caracterul protejat al comunicării, desigilarea documentului poate avea loc doar după expirarea termenului în care decizia poate fi contestată, potrivit prevederilor alin. (11) sau, în cazul în care decizia este contestată, după ce hotărârea instanței devine definitivă și irevocabilă.

(11) Decizia președintelui Consiliului Concurenței cu privire la caracterul protejat al comunicării poate fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, prin derogare de la Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea Curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere.

(12) Exercițarea puterilor de inspecție se face în conformitate cu regulamentul privind organizarea, funcționarea și procedura Consiliului Concurenței."

30. **Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 38. — (1) Inspectorii de concurență pot proceda la inspecții, potrivit prevederilor art. 37, doar în baza unui ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței și cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de

acesta. O copie certificată a ordinului de inspecție și a autorizației judiciare se comunică obligatoriu persoanei supuse inspecției înainte de începerea acesteia.

(2) Cererea de autorizare se judecă în camera de consiliu, fără citarea părților. Judecătorul se pronunță asupra cererii de autorizare în termen de cel mult 48 de ore de la data înregistrării cererii. Încheierea se motivează și se comunică Consiliului Concurenței în termen de cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(3) În cazul în care inspecția trebuie desfășurată simultan în mai multe spații dintre cele prevăzute la art. 37, Consiliul Concurenței va introduce o singură cerere, instanța pronunțându-se printr-o încheiere în care se vor indica spațiile în care urmează să se desfășoare inspecția.

(4) Cererea de autorizare trebuie să cuprindă toate informațiile de natură să justifice inspecția, iar judecătorul sesizat este ținut să verifice dacă cererea este întemeiată.

(5) Oricare ar fi împrejurările, inspecția se desfășoară între orele 8,00 și 18,00 și trebuie efectuată în prezența persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său. Inspecția poate continua și după ora 18,00 numai cu acordul persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său.

(6) Inventarele și punerile de sigilii se fac conform dispozițiilor Codului de procedură penală.

(7) Încheierea prevăzută la alin. (1) poate fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 48 de ore. Termenul de recurs pentru Consiliul Concurenței curge de la momentul comunicării încheierii, potrivit prevederilor alin. (2). În ceea ce privește persoana supusă inspecției, termenul de recurs curge de la momentul comunicării încheierii, potrivit prevederilor alin. (1). Recursul nu este suspensiv de executare.

(8) Președintele Curții de Apel București sau judecătorul delegat de acesta are competența să emită autorizația judiciară, prevăzută la art. 21 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003."

31. **Articolul 39 se abrogă.**

32. **Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 40. — (1) La primirea unei plângeri privind o practică anticoncurențială, Consiliul Concurenței examinează dacă aceasta prezintă suficient temei de fapt și de drept pentru a justifica dispunerea pornirii unei investigații.

(2) Dacă plângerea nu prezintă suficiente temeiuri pentru a justifica pornirea unei investigații, Consiliul Concurenței o respinge, comunicând autorului decizia, în scris, cu precizarea motivelor, în termen de 60 de zile de la data la care acestuia i se confirmă faptul că plângerea este completă și îndeplinește toate condițiile, stabilite potrivit prevederilor alin. (4). Respingerea unei plângeri se face prin decizia Comisiei Consiliului Concurenței care coordonează compartimentul de specialitate implicat în analiză, după ce i s-a dat posibilitatea autorului plângerii să își prezinte punctul de vedere față de motivele pentru care autoritatea de concurență intenționează să respingă plângerea.

(3) Decizia de respingere a plângerii poate fi atacată la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(4) Consiliul Concurenței va stabili, prin regulament, condițiile pe care o solicitare ce i-a fost adresată trebuie să le îndeplinească pentru a putea fi calificată ca plângere, precum și procedura aplicabilă soluționării acesteia.

(5) În cazul în care plângerea înaintată nu cade sub incidența prezentei legi, Consiliul Concurenței va răspunde, în scris, în termen de 30 de zile de la înregistrarea plângerii."

33. **Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 42. — (1) În situația în care, în urma declanșării unei investigații din oficiu, se constată că aceasta nu a condus la

descoperirea unor dovezi suficiente privind încălcarea legii, care să justifice impunerea de măsuri sau sancțiuni de către Consiliul Concurenței, acesta, prin ordin al președintelui, va putea închide investigația și va informa de îndată părțile implicate.

(2) În situația în care investigația a fost declanșată ca urmare a unei plângeri și se constată că aceasta nu a condus la descoperirea unor dovezi suficiente privind încălcarea legii, care să justifice impunerea de măsuri sau sancțiuni de către Consiliul Concurenței, închiderea investigației se va face prin decizia Plenului Consiliului Concurenței, în urma audierii părților implicate.”

34. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Cu excepția situației prevăzute la art. 42 alin. (1), orice procedură de investigație necesită audierea întreprinderilor participante la înțelegerea, decizia luată de asociații de întreprinderi, practica concertată, abuzul de poziție dominantă sau la concentrarea economică, care formează obiect al investigației. Data audierii este fixată de președintele Consiliului Concurenței.

(2) Președintele Consiliului Concurenței poate desemna experți și poate admite audierea autorului plângerii, la solicitarea acestuia, precum și a oricărei persoane fizice sau juridice care declară că deține date și informații relevante pentru stabilirea adevărului în cauza investigată.

(3) Neprezentarea sau renunțarea la audiere, precum și refuzul oricărei depozitii sau declarații nu constituie impedimente pentru continuarea procedurii de investigație.”

35. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Cu minimum 30 de zile înainte de data fixată pentru audiere, o copie a raportului va fi transmisă, spre luare la cunoștință, persoanelor a căror audiere a fost dispusă potrivit prevederilor art. 43 alin. (1). Persoanelor a căror audiere a fost admisă potrivit prevederilor art. 43 alin. (2) li se va trimite copia raportului numai la cerere și dacă președintele Consiliului Concurenței apreciază că este util în interesul investigației.

(2) Președintele Consiliului Concurenței va permite părților în cauză consultarea dosarului și obținerea, contra cost, de copii și extrase ale actelor procedurii de investigație.

(3) Dreptul de acces la dosar nu se extinde asupra secretelor de afaceri, altor informații confidențiale și nici asupra documentelor interne ale Consiliului Concurenței, ale Comisiei Europene sau ale autorităților de concurență ale statelor membre ale Uniunii Europene. Dreptul de acces la dosar nu se extinde nici asupra corespondenței dintre Consiliul Concurenței și Comisia Europeană sau autoritățile de concurență ale statelor membre sau dintre acestea din urmă atunci când corespondența este inclusă în dosarul Consiliului Concurenței.

(4) Documentele, datele și informațiile din dosarul cauzei care sunt confidențiale nu sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii sau extrase decât prin decizie a președintelui Consiliului Concurenței. Decizia președintelui Consiliului Concurenței poate fi atacată la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicarea către părțile interesate. Hotărârea Curții de apel este supusă recursului, care poate fi declarat în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor proceda la judecarea cauzei de urgență și cu precădere.

(5) Atacarea deciziei președintelui Consiliului Concurenței suspendă procedura în fața autorității de concurență până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, potrivit prevederilor alin. (4).

(6) Nicio dispoziție din prezenta lege nu interzice dreptul Consiliului Concurenței de a dezvălui și utiliza informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare a art. 5 și 6 din prezenta

lege, precum și a art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(7) În cazul unei proceduri de investigație, având ca obiect o concentrare economică, dispozițiile prezentului articol referitoare la consultarea dosarului sunt aplicabile asociațiilor și directorilor executivi ai entităților participante la concentrare, în măsura în care aceștia justifică în cauză un interes legitim.”

36. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Consiliul Concurenței, în cazul investigațiilor declanșate potrivit prevederilor art. 34, poate decide, după caz:

a) să ordone încetarea practicilor anticoncurențiale constatate;

b) să dispună măsuri interimare;

c) să accepte angajamente;

d) să aplice întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi amenzi în condițiile prevăzute la cap. VI;

e) să formuleze recomandări, să impună părților condiții sau alte obligații. În cazul în care Consiliul Concurenței decide potrivit prevederilor alin. (1) lit. a), poate impune orice măsuri corective comportamentale sau structurale care sunt proporționale cu încălcarea comisă și necesare pentru încetarea efectivă a încălcării. Măsurile corective structurale vor fi impuse atunci când nu există o măsură corectivă comportamentală la fel de eficientă sau atunci când o măsură corectivă comportamentală la fel de eficientă ar fi mai oneroasă pentru întreprinderea în cauză decât o măsură corectivă structurală.

(2) Consiliul Concurenței poate decide, de asemenea, că nu există motive pentru a interveni, atunci când, pe baza informațiilor de care dispune, condițiile pentru ca o înțelegere, decizie sau practică concertată să fie interzisă nu sunt îndeplinite.

(3) Consiliul Concurenței, în îndeplinirea atribuției prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. e), poate decide să retragă beneficiul exceptării pentru înțelegerile, deciziile asociațiilor de întreprinderi sau practicile concertate cărora li se aplică prevederile unuia dintre regulamentele europene de exceptare pe categorii, atunci când într-o anumită cauză respectivele înțelegeri, decizii sau practici concertate produc efecte incompatibile cu art. 101 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pe teritoriul României sau pe o parte a acestuia care prezintă toate caracteristicile unei piețe geografice distincte.”

37. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) În termen de 30 de zile de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică, Consiliul Concurenței va răspunde în scris, printr-o adresă, în cazul în care va ajunge la concluzia că operațiunea de concentrare economică nu cade sub incidența prezentei legi.

(2) În termen de 45 de zile de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică, Consiliul Concurenței va emite o decizie de neobiecțiune atunci când constată că, deși operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi:

a) nu există îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal; sau

b) îndoielile serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal au fost înlăturate prin angajamentele propuse de părțile implicate și acceptate de Consiliul Concurenței. Autoritatea de concurență poate stabili prin decizie condiții și obligații de natură să asigure respectarea de către părțile implicate a angajamentelor pe care și le-au asumat în scopul realizării compatibilității concentrării cu un mediu concurențial normal.

(3) În termen de 45 de zile de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică, Consiliul

Concurenței va decide deschiderea unei investigații, atunci când constată că operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi, prezintă îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal și acestea nu au putut fi înlăturate potrivit prevederilor alin. (2) lit. b).

(4) În termen de maximum 5 luni de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică pentru care Consiliul Concurenței a decis deschiderea unei investigații din cauza îndoielilor serioase privind compatibilitatea sa cu un mediu concurențial normal, Consiliul Concurenței:

a) va emite o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial normal, întrucât ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața românească sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, potrivit prevederilor art. 12;

b) va emite o decizie de autorizare, dacă operațiunea de concentrare economică nu ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața românească sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, potrivit prevederilor art. 12;

c) va emite o decizie de autorizare condiționată, prin care stabilește obligațiile și/sau condițiile destinate să asigure respectarea de către părțile implicate a angajamentelor pe care și le-au asumat în scopul realizării compatibilității concentrării cu un mediu concurențial normal.

(5) În cazul în care Consiliul Concurenței nu ia o decizie în termenele prevăzute la alin. (2)—(4), operațiunea de concentrare economică notificată poate avea loc.

(6) În situația în care notificarea unei operațiuni de concentrare economică necesită completări, termenele prevăzute la alin. (1)—(4) încep să curgă de la data la care părțile au furnizat Consiliului Concurenței toate informațiile solicitate în vederea completării notificării.

(7) Consiliul Concurenței va stabili, prin regulament, categoriile de concentrări economice care pot beneficia de procedura simplificată de analiză.

(8) În cazul investigațiilor și deciziilor adoptate potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a) și b), cu privire la o posibilă încălcare a art. 15, atunci când operațiunea de concentrare economică investigată nu este notificată, Consiliul Concurenței va analiza și va decide, în acest context, și cu privire la compatibilitatea operațiunii cu un mediu concurențial normal.”

38. După articolul 46 se introduc două noi articole, articolele 46¹ și 46², cu următorul cuprins:

„Art. 46¹. — (1) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că o concentrare economică a fost deja pusă în aplicare și că acea concentrare a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial normal, acesta, prin decizie, poate:

a) să solicite întreprinderilor implicate să dizolve entitatea rezultată din concentrare, în special prin dizolvarea fuziunii sau prin cesionarea tuturor acțiunilor sau activelor dobândite, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării. În cazurile în care, prin dizolvarea entității rezultate prin concentrare, nu este posibilă restabilirea situației existente anterior punerii în aplicare a concentrării, Consiliul Concurenței poate adopta orice altă măsură adecvată pentru a restabili, în măsura posibilului, situația anterioară;

b) să dispună orice altă măsură adecvată pentru a se asigura că întreprinderile implicate dizolvă concentrarea sau iau măsurile de restabilire a situației prevăzute în decizia sa.

(2) Consiliul Concurenței poate acționa potrivit alin. (1) lit. a) și b) și atunci când constată că o concentrare economică a fost

pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții impuse printr-o decizie adoptată potrivit prevederilor art. 46 alin. (4) lit. c).

Art. 46². — (1) Pe durata procedurii de investigație referitoare la posibila săvârșire a unei practici anticoncurențiale, întreprinderile față de care a fost declanșată investigația pot formula propuneri de angajamente, în scopul înlăturării situației care a condus la declanșarea investigației.

(2) Atunci când Consiliul Concurenței intenționează să accepte angajamentele propuse de părți, va publica un rezumat al cazului și conținutul esențial al angajamentelor propuse, asupra cărora terții interesați își pot prezenta observațiile în termenul stabilit de autoritatea de concurență.

(3) Prin decizie, Consiliul Concurenței conferă forță obligatorie angajamentelor propuse de întreprinderi, în măsura în care acestea sunt suficiente pentru protecția concurenței și dacă îndeplinirea lor conduce la înlăturarea situației care a determinat declanșarea investigației. Decizia Consiliului Concurenței poate fi adoptată pe o durată determinată și poate concluziona că nu mai există motive pentru acțiunea autorității de concurență.

(4) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că angajamentele nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3), acesta va informa, în scris, întreprinderile cu privire la motivele pentru care angajamentele nu au fost acceptate și va continua procedura de investigație.

(5) În cazul închiderii investigației potrivit prevederilor alin. (3), Consiliul Concurenței poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura de investigație, atunci când:

a) intervine o schimbare esențială privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;

b) întreprinderile acționează contrar angajamentelor asumate;

c) decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.

(6) Întreprinderile pot formula propuneri de angajamente și în cazul operațiunilor de concentrare economică în scopul compatibilizării acestora cu un mediu concurențial normal, potrivit prevederilor art. 46. Prevederile alin. (2) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(7) Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, criteriile, termenele și procedura pentru acceptarea și evaluarea angajamentelor propuse de părți.”

39. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) Consiliul Concurenței poate impune orice măsură interimară pe care o consideră necesară, înainte de emiterea unei decizii potrivit prevederilor art. 45, în caz de urgență determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor fapte de natură anticoncurențială prohibite expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere.

(2) Înainte de luarea unei măsuri interimare, părțile implicate pot prezenta în scris punctul lor de vedere. La cererea expresă a părților implicate, Consiliul Concurenței va proceda la ascultarea argumentelor acestora, în Plen.

(3) O decizie adoptată potrivit prevederilor alin. (1) se aplică pe o durată determinată, ce poate fi reînnoită de Consiliul Concurenței în măsura în care este necesar și adecvat.

(4) Consiliul Concurenței poate impune măsuri interimare adecvate pentru restabilirea sau menținerea condițiilor de concurență efectivă și în cazul în care:

a) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea prevederilor art. 15 alin. (6) și (8) și nu a fost încă adoptată o decizie privind compatibilitatea concentrării cu un mediu concurențial normal;

b) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții sau obligații impuse printr-o decizie adoptată potrivit prevederilor art. 46 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. c);

c) concentrarea economică a fost deja pusă în aplicare și a fost emisă o decizie prin care operațiunea de concentrare economică a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial normal, potrivit prevederilor art. 46 alin. (4) lit. a).

(5) Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, termenele și procedura pentru adoptarea de măsuri interimare.”

40. După articolul 47 se introduce un nou articol, articolul 47¹, cu următorul cuprins:

„Art. 47¹. — (1) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 9, 15, 45 și 46 vor fi comunicate de îndată părților; acestea pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicare.

(2) Instanța poate dispune, la cerere, suspendarea executării deciziei atacate. Suspendarea se va dispune doar cu condiția plății unei cauțiuni, în cuantum de 30% din amenda stabilită prin decizia atacată.

(3) Ordinul privind declanșarea unei investigații, prevăzută de lege, se poate ataca numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația.”

41. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — Sunt nule de drept orice înțelegeri sau decizii întreprinse prin art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și prin art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectiv orice angajamente, convenții sau clauze contractuale raportându-se la o practică anticoncurențială.”

42. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 0,1% la 1% din cifra de afaceri totală din anul financiar anterior sancționării următoarele fapte, săvârșite cu vinovăție de întreprinderi sau asociații de întreprinderi:

a) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare într-o cerere, o confirmare, o notificare sau o completare la aceasta, potrivit prevederilor art. 15;

b) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate potrivit prevederilor art. 35 alin. (1) lit. a);

c) furnizarea de informații inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată potrivit prevederilor art. 35 alin. (2);

d) furnizarea de informații, documente, înregistrări și evidențe într-o formă incompletă în timpul inspecțiilor desfășurate potrivit prevederilor art. 36;

e) refuzul de a se supune unei inspecții desfășurate potrivit prevederilor art. 36.”

43. După articolul 50 se introduce un nou articol, articolul 50¹, cu următorul cuprins:

„Art. 50¹. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 40.000 lei faptele autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale constând în:

a) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate, potrivit prevederilor art. 35 alin. (1) lit. b);

b) furnizarea de informații inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată potrivit prevederilor art. 35 alin. (2).

(2) Dacă nefurnizarea informațiilor solicitate persistă după termenul stabilit de către Consiliul Concurenței, acesta va putea

aplica conducătorului instituției sau autorității administrației publice centrale sau locale o amendă cominatorie de până la 5.000 lei pentru fiecare zi de întârziere.”

44. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 0,5% la 10% din cifra de afaceri totală realizată în anul financiar anterior sancționării următoarele fapte, săvârșite cu vinovăție de întreprinderi sau asociații de întreprinderi:

a) încălcarea prevederilor art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

b) nenotificarea unei concentrări economice, potrivit prevederilor art. 15 alin. (1) și (2), înainte de punerea în aplicare a acesteia, cu excepția cazului în care sunt incidente prevederile art. 15 alin. (7) sau s-a acordat o derogare conform art. 15 alin. (8);

c) realizarea unei operațiuni de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art. 15 alin. (6)—(8);

d) începerea unei acțiuni de concentrare economică declarată incompatibilă printr-o decizie a Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor art. 46 alin. (4) lit. a);

e) neîndeplinirea unei obligații, a unei condiții sau a unei măsuri impuse printr-o decizie luată potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Dacă încălcarea săvârșită de o asociație de întreprinderi privește activitățile membrilor săi, amenda nu poate depăși 10% din suma cifrelor de afaceri totale ale fiecărui membru activ pe piața afectată de încălcarea săvârșită de asociație.

(3) În ceea ce privește contravenția prevăzută la alin. (1) lit. a), constând în încălcarea prevederilor art. 5 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile și criteriile de aplicare a unei politici de clemență, care poate merge până la absolvire de răspundere pecuniară.”

45. După articolul 51 se introduce un nou articol, articolul 51¹, cu următorul cuprins:

„Art. 51¹. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 50 și 51 alin. (1), în cazul în care cifra de afaceri, realizată în anul financiar anterior sancționării, nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cea aferentă anului financiar în care întreprinderea sau asociația de întreprinderi a înregistrat cifra de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 50 și art. 51 alin. (1) din prezenta lege și ale art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul întreprinderii sau asociației de întreprinderi nou-înființate, care nu a înregistrat cifra de afaceri în anul anterior sancționării, aceasta va fi sancționată cu:

a) amendă de la 20.000 lei la 2.000.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 50;

b) amendă de la 30.000 lei la 5.000.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 51 alin. (1).”

46. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) Individualizarea sancțiunilor prevăzute la art. 50, 50¹, 51 și 51¹ se face ținând seama de gravitatea și durata faptei. Prin instrucțiuni adoptate de către Consiliul Concurenței se stabilesc și celelalte elemente în funcție de care se face individualizarea sancțiunilor, precum și gradarea pe tranșe a acestora.

(2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 51 alin. (1) lit. a), dacă, după primirea raportului de investigație și exercitarea dreptului de acces la dosar, în condițiile art. 44 sau în cadrul audierilor, întreprinderea recunoaște, în mod expres, săvârșirea faptei anticoncurențiale, aceasta va fi reținută ca circumstanță atenuantă sub forma colaborării în cadrul procedurii administrative și va determina diminuarea cuantumului amenzii cu un procent cuprins între 10% și 25% din nivelul de bază determinat potrivit instrucțiunilor, adoptate potrivit prevederilor alin. (1).”

47. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — Dacă în termen de 45 de zile de la notificarea deciziei luate de Consiliul Concurenței, potrivit prevederilor prezentei legi, întreprinderea în cauză nu se conformează măsurilor dispuse, Consiliul Concurenței îi poate aplica amenda maximă prevăzută la art. 51 și 511.”

48. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) Consiliul Concurenței poate obliga, prin decizie, întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi la plata unor amenzi cominatorii, în sumă de până la 5% din cifra de afaceri zilnică medie din anul financiar anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a le determina:

a) să înceteze o încălcare a prevederilor art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și să respecte măsurile dispuse prin decizia de constatare a încălcării;

b) să respecte o decizie prin care se impun măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 47;

c) să respecte un angajament devenit obligatoriu printr-o decizie, luată potrivit prevederilor art. 46² alin. (3);

d) să respecte condițiile și/sau obligațiile impuse printr-o decizie, luată potrivit prevederilor art. 46 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. c);

e) să furnizeze în mod complet și corect informațiile și documentele care le-au fost cerute potrivit prevederilor art. 35 alin. (1) lit. a);

f) să se supună inspecției prevăzute la art. 36.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) în cazul în care cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cifra de afaceri zilnică medie aferentă anului financiar în care întreprinderea sau asociația de întreprinderi a înregistrat cifra de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii;

b) în cazul întreprinderii sau asociației de întreprinderi nou-înființate, care nu a înregistrat cifra de afaceri în anul anterior sancționării, aceasta va fi sancționată cu amendă de la 500 lei la 10.000 lei, în cazul alin. (1) lit. a)—d), respectiv cu amendă de la 300 lei la 7.000 lei, în cazul alin. (1) lit. e) și f).”

49. La articolul 55, alineatele (2), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 50 lit. d) și e) se aplică de către inspectorii de concurență.

(3) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 50 lit. a)—c), art. 50¹ și art. 51 alin. (1) lit. d) și e), precum și amenziile cominatorii prevăzute la art. 54 se aplică de către comisiile Consiliului Concurenței, prin aceeași decizie prin care se constată săvârșirea contravenției sau incidenta art. 54 alin. (1).

(4) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 51 alin. (1) lit. a)—c) se aplică de către Plenul Consiliului Concurenței prin aceeași decizie prin care s-a constatat săvârșirea respectivei contravenții.”

50. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) Contravențiilor prevăzute la art. 50 lit. d) și e) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 5, 8, 28, 29, 32 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Procesele-verbale prin care se aplică sancțiuni, potrivit prevederilor art. 55 alin. (2), se atacă la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea judecătorească se poate ataca cu recurs la Tribunalul București, secția contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare.”

51. Articolul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — (1) Deciziile emise de către Consiliul Concurenței în aplicarea prezentei legi vor fi comunicate părților în cauză de către Consiliul Concurenței și vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala contravenientului sau a solicitantului, după caz, ori pe pagina de internet a Consiliului Concurenței.

(2) La publicarea deciziilor se va ține seama de interesele legitime ale întreprinderilor în cauză, astfel încât secretul de afaceri să nu fie divulgat.”

52. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — (1) Dreptul Consiliului Concurenței de a aplica sancțiuni contravenționale pentru încălcarea prevederilor prezentei legi se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 3 ani, în cazul încălcării prevederilor art. 50;

b) în termen de 5 ani, în cazul tuturor celorlalte încălcări ale prevederilor prezentei legi.

(2) Prescripția dreptului la acțiune al Consiliului Concurenței începe să curgă de la data săvârșirii încălcării. În cazul încălcărilor ce au caracter de continuitate sau de repetabilitate, prescripția începe să curgă de la data încetării ultimului act sau fapt anticoncurențial în cauză.”

53. La articolul 60, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) Participarea cu intenție frauduloasă și în mod determinant a unei persoane fizice la conceperea, organizarea sau realizarea practicilor interzise potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) și care nu sunt exceptate potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie ori de a desfășura o activitate, de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârșirea infracțiunii, potrivit prevederilor art. 65 din Codul penal.”

54. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) Independent de sancțiunile aplicate potrivit prevederilor prezentei legi, dreptul la acțiune al persoanelor fizice și/sau juridice pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat lor printr-o practică anticoncurențială prohibită potrivit prevederilor prezentei legi sau ale art. 101 și/sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene rămâne rezervat.

(2) Dacă un bun sau serviciu este achiziționat la un preț excesiv, nu se poate considera că nu s-a produs un prejudiciu datorită faptului că bunul sau serviciul a fost revândut.

(3) Întreprinderea care beneficiază de imunitate la amendă nu răspunde solidar pentru prejudiciile cauzate prin participarea sa la o practică anticoncurențială interzisă de art. 5 din prezenta lege, precum și de art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, practică sancționată de autoritatea de concurență.”

(4) Atunci când există o decizie a Consiliului Concurenței prin care este sancționată o practică anticoncurențială, în soluționarea cererilor privind acordarea de despăgubiri, instanțele vor putea solicita Consiliului Concurenței documentele din cadrul dosarului care a stat la baza emiterii deciziei. În acest scop, primind aceste documente, instanțele vor asigura respectarea confidențialității informațiilor reprezentând secrete de afaceri, precum și a altor informații calificate drept confidențiale.

(5) Persoanele fizice sau juridice, care se consideră prejudiciate printr-o practică anticoncurențială interzisă de prezenta lege, vor putea formula cerere privind acordarea de despăgubiri în termen de 2 ani de la data la care decizia Consiliului Concurenței, pe care se întemeiază acțiunea în subsidiar, rămâne definitivă și irevocabilă.

(6) Consiliul Concurenței poate înainta observații instanțelor naționale cu privire la aspecte privind aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile prevăzute în Codul de procedură civilă.

(7) În toate cazurile în care instanțele naționale aplică, în mod direct, prevederile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după comunicarea către părți a hotărârii susceptibile de exercitare a unei căi de atac, acestea vor transmite, de îndată, o copie a hotărârii către Comisia Europeană, prin intermediul Consiliului Concurenței.”

55. Articolul 63 se abrogă.

56. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — (1) Cifra de afaceri prevăzută la art. 14 este suma veniturilor realizate din vânzările de produse și/sau din prestările de servicii realizate de întreprindere în cursul ultimului exercițiu financiar, din care se scad sumele datorate cu titlu de obligații fiscale și valoarea contabilizată a exporturilor efectuate direct sau prin mandatar, inclusiv a livrărilor intracomunitare.

(2) Când o operațiune de concentrare economică are loc în modalitatea prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. b), prin cumpărare de elemente de activ, din cifra de afaceri stabilită potrivit prevederilor alin. (1) va fi luată în considerare numai suma aferentă activelor constituind obiect al tranzacției.

(3) Dacă, în cursul unei perioade de 2 ani, două sau mai multe tranzacții de felul celor prevăzute la alin. (2) au loc între aceleași persoane fizice și/sau juridice, ele sunt considerate ca o singură operațiune de concentrare economică, realizată la data ultimei tranzacții.”

57. Articolul 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65. — Cifra de afaceri este înlocuită:

a) pentru instituțiile de credit și alte instituții financiare, cu suma veniturilor, definite prin instrucțiuni adoptate de Consiliul

Concurenței, după deducerea impozitelor și a taxelor legate direct de acestea;

b) pentru societățile de asigurări, cu valoarea primelor brute încasate sau de încasat, conform contractelor de asigurări încheiate de către sau în numele societăților de asigurare, inclusiv primele plătite reasigurătorilor, după deducerea impozitelor și a taxelor percepute asupra cuantumului primelor individuale de asigurare sau a volumului total al acestora, identificate de către Consiliul Concurenței prin instrucțiuni.”

58. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. — În scopul aplicării prevederilor art. 14, dar fără a contraveni dispozițiilor art. 64 alin. (2) și (3), dacă vreuna dintre întreprinderile avute în vedere la aplicarea prevederilor art. 14 face parte dintr-un grup de întreprinderi, pentru cifra sa de afaceri se va lua în considerare cifra de afaceri cumulată a respectivului grup, conform situațiilor financiare anuale consolidate.”

59. Articolul 67 se abrogă.

Art. II. — Consiliul Concurenței asigură secretariatul Consiliului pentru aplicarea politicii în domeniul ajutorului de stat, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 98/2010 privind constituirea Consiliului interministerial „Consiliul pentru aplicarea politicii în domeniul ajutorului de stat”.

Art. III. — Orice referire din lege la noțiunea de „agent economic” se consideră a fi făcută la noțiunea de „întreprindere”.

Art. IV. — (1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Procedura de examinare a cererilor de certificare a neintervenției și a cererilor de dispensă în cazurile de exceptări individuale ale înțelegerilor, deciziilor luate de asociațiile de întreprinderi sau practicilor concertate aflate în analiza Consiliului Concurenței, pentru care nu s-au emis decizii până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, încetează de drept la această dată.

(3) În ceea ce privește investigațiile deschise anterior de către Consiliul Concurenței, orice procedură nouă întreprinsă de Consiliul Concurenței va fi îndeplinită cu respectarea condițiilor și cerințelor impuse prin dispozițiile nou-intrate în vigoare.

Art. V. — Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 16 august 2005, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan M. Chirițoiu
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

pentru modificarea și completarea unor reglementări din domeniul resurselor de numerotație

În temeiul prevederilor art. 3 lit. b) pct. 3 și 4, ale art. 10 alin. (2) pct. 4, 5, 8 și 10, ale art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, precum și ale art. 11 alin. (1) și art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. I. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2.895/2007 privind Planul național de numerotație, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 4 septembrie 2007, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numerele naționale scurte de forma 19vx sau de forma 19vxy sunt utilizate pentru furnizarea unor servicii de interes public la nivel național.”

2. Articolul 37 se abrogă.

Art. II. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2.896/2007 privind procedura de solicitare și emitere a licențelor de utilizare a resurselor de numerotație, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 4 septembrie 2007, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, poate acorda dreptul de utilizare a unor resurse de numerotație prevăzute în Planul național de numerotație, denumit în continuare PNN, unui furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care face dovada înregistrării în România, în condițiile legii.

(3) Prezenta decizie nu se aplică în cazul numerelor cu valoare economică deosebită, stabilite de ANCOM, care se acordă printr-o procedură de selecție competitivă sau comparativă.”

2. La articolul 3 alineatul (2), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) numere scurte pentru servicii de interes public la nivel național de forma 19vx sau de forma 19vxy;”

3. La articolul 3 alineatul (2), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) alte categorii de resurse de numerotație din PNN, pe baza unor reglementări speciale.”

4. La articolul 5 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) certificatul de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului al persoanei juridice sau, după caz, al persoanei fizice autorizate, al asociației familiale autorizate, al întreprinderii individuale sau al întreprinderii familiale, în copie, ori, în cazul persoanelor care nu au calitatea de comerciant, certificatul de înregistrare fiscală, precum și certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor sau în Registrul federațiilor, după caz, în copie, în cazul în care astfel de

documente nu au fost transmise ANCOM în cadrul procedurii de autorizare generală;”

5. La articolul 5 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) în vederea alocării unor blocuri de numere pentru servicii de interes general la nivel local din domeniile OZ = 02 și OZ = 03, caracteristicile și descrierea detaliată a serviciilor ce urmează a fi furnizate prin intermediul acestor numere, precizându-se categoriile de abonați cărora le vor fi asignate aceste numere, precum și disponibilitatea la nivel local a unor servicii similare; solicitantul va transmite copii de pe antecontractele sau acordurile încheiate în vederea furnizării de servicii din această categorie, pentru cel puțin unul dintre numerele aparținând blocului de 10 numere solicitat, precum și informații privind capacitatea în rețea alocată pentru furnizarea acestor servicii;”

6. La articolul 6 alineatul (8), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) 80%, în cazul numerelor geografice formate din 6 cifre din domeniile OZ = 02 și OZ = 03 din PNN;”

7. La articolul 15 alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) documentele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a¹) aferente cesionarului și specificațiile de implementare de către acesta pentru fiecare categorie de resurse de numerotație cedate, conform anexei nr. 2 la prezenta decizie;”

8. La articolul 15, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) ANCOM analizează dacă cesionarul îndeplinește condițiile de alocare a resurselor de numerotație ce urmează a fi cedate, dacă se păstrează destinația numerelor prevăzută în PNN și condițiile tehnice de rutare a apelurilor originale de la numerele cedate și a apelurilor terminate la aceste numere, după caz, precum și dacă prin cedarea LURN se restrânge, se împiedică sau se denaturează concurența.”

9. La articolul 15 alineatul (8), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în urma cedării licenței se schimbă condițiile tehnice de rutare a apelurilor originale de la numerele cedate și a apelurilor terminate la aceste numere, după caz, astfel încât pot rezulta probleme de natură operațională pentru alți furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice;”

10. La articolul 19 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) blocurile de numere sau indicativele de selectare a transportatorului nu sunt utilizate pentru o perioadă mai mare de 9 luni, cu excepția situațiilor temeinic justificate ce au făcut imposibilă utilizarea respectivelor resurse de numerotație.”

Art. III. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Marius Cătălin Marinescu

București, 25 iunie 2010.
Nr. 458.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

